

Sygn. akt II USKP 207/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Iwulski

SSN Halina Kiriło

w sprawie z wniosku J. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych [...] Oddziałowi w W.
o emeryturę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 6 lipca 2022 r.,
skargi kasacyjnej organu rentowego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 19 listopada 2019 r., sygn. akt III AUa [...],

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, że przyznaje J. K. prawo do emerytury od dnia 2 stycznia 2015 r.,**
- 2. nie obciąża J. K. kosztami zastępstwa procesowego organu rentowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z 19 listopada 2019 r. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w W. z 8 lutego 2018 r., VII U [...] i poprzedzającą go

decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał J. K. prawo do emerytury od 1 grudnia 2014 r.

Organ rentowy zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] skarga kasacyjną w części, to jest w zakresie dotyczącym daty, od której przyznano prawo do emerytury. Organ rentowy wniósł o zmianę wyroku w ten sposób, by prawo do emerytury przyznać wnioskodawcy od 2 stycznia 2015 r., to jest od dnia osiągnięcia 60 roku życia. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie art. 100 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2022 r., poz. 504).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna organu rentowego okazała się oczywiście uzasadniona w stopniu uprawniającym Sąd Najwyższy do wydania orzeczenia reformatoryjnego. Wnioskodawca urodził się 2 stycznia 1955 r., zatem wiek uprawniający go do uzyskania tzw. wcześniejszej emerytury osiągnął dopiero 2 stycznia 2015 r. W konsekwencji Sąd drugiej instancji nie mógł przyznać mu prawa do emerytury w wieku obniżonym od 1 grudnia 2014 r., to jest od miesiąca, w którym został złożony wniosek emerytalny. W dacie tej wnioskodawca nie spełnił bowiem jednej z przesłanek nabycia prawa do świadczenia emerytalnego w wieku obniżonym, jakim jest osiągnięcie wieku wynoszącego dla mężczyzn 60 lat (art. 100 w związku z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Ponieważ skarga kasacyjna organu rentowego okazała się zasadna w wyniku drobnego, choć oczywistego błędu Sądu drugiej instancji, za który wnioskodawca swoimi działaniami procesowymi nie ponosi odpowiedzialności, Sąd Najwyższy postanowił nie obciążać wnioskodawcy kosztami zastępstwa organu rentowego w postępowaniu kasacyjnym.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]

